EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

30. september 2010 *

Kohtuasjas C-133/09,

mille ese on EÜ artikli 234 alusel Fővárosi Bírósági (Ungari) 23. veebruari 2009. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 8. aprillil 2009, menetluses

József Uzonyi

versus

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees J.-C. Bonichot, kohtunikud C. Toader, K. Schiemann, L. Bay Larsen (ettekandja) ja A. Prechal,

* Kohtumenetluse keel: ungari.

kohtujurist: J. Mazák,
kohtusekretär: ametnik B. Fülöp,

arvestades kirjalikus menetluses ja 8. juuli 2010. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

– J. Uzonyi, esindaja: *ügyvéd* Y. Uzonyi,

– Ungari valitsus, esindajad: R. Somssich, M. Fehér ja K. Szíjjártó,

– Euroopa Komisjon, esindajad: B. Simon ja F. Clotuche-Duvieusart,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 (ELT L 270, lk 1; ELT eriväljaanne 03/40, lk 269), muudetud nõukogu 20. veebruari 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 319/2006 (ELT L 58, lk 32; edaspidi „määrus nr 1782/2003")) artikli 143ba lõiget 1.

2 Kõnesolev eelotsusetaotlus on esitatud J. Uzonyi ja Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve (põllumajandus- ja maaelu arengu ameti keskasutus, edaspidi „Hivatal") vahelises kohtuvaidluses seoses suhkru eritoetuse taotlemisega.

Õiguslik raamistik

Ühenduse õigus

3 Määrus nr 1782/2003 sätestab oma artikli 143ba „Suhkru eritoetus” lõike 1 esimeses lõigus:

„Erandina artiklist 143b võivad uued liikmesriigid, kes kohaldavad ühtset pindalatoetuste kava, otsustada 30. aprillil 2006 anda ühtse pindalatoetuste kava kohaselt toetuskõlblikele põllumajandustootjatele 2006., 2007. ja 2008. aasta suhtes suhkru eritoetust. Eritoetust antakse selliste objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel nagu:

– suhkrupeedi, suhkruroo või siguri kogused, mille kohta on sõlmitud tarnelepingud vastavalt määruse (EÜ) nr 1260/2001 artiklile 19;

– määruse (EÜ) nr 1260/2001 kohaselt toodetud suhkru- või inuliinisiirupi kogused;

– keskmine arv hektareid, millel kasvatatakse suhkru või inuliinisiirupi tootmiseks kasutatavat suhkrupeeti, suhkruroogu või sigurit, mille kohta on sõlmitud tarnelepingud vastavalt määruse (EÜ) nr 1260/2001 artiklile 19;

ning võrdlusperioodi suhtes, mis võib olla iga toote puhul erinev ja koosneb ühest või mitmest järgmisest turustusaastast – 2004/2005, 2005/2006 ja 2006/2007 – ning mille liikmesriik määrab kindlaks enne 30. aprilli 2006."

4 1. jaanuaril 2007 jõustunud nõukogu 19. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 2011/2006 (millega Bulgaaria ja Rumeenia ühinemise tõttu Euroopa Liiduga kohandatakse määrust (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, määrust (EÜ) nr 318/2006 suhkrusektori turgude ühise korralduse kohta ja määrust (EÜ) nr 320/2006, millega luuakse ajutine kava suhkrutööstuse ümberkorraldamiseks ühenduses (ELT L 384, lk 1)) artikli 1 punktiga 2 asendati artikli 143ba lõike 1 esimese lõigu teine lause järgmise tekstiga:

„Kõnealust toetust antakse võrdlusperioodi kohta, mis võib olla iga toote puhul erinev ja koosneda ühest või mitmest järgmisest turustusaastast – 2004/2005, 2005/2006 ja 2006/2007, mille liikmesriik määrab kindlaks enne 30. aprilli 2006 selliste objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumite alusel nagu:

– määruse (EÜ) nr 1260/2001 artikli 19 või määruse (EÜ) nr 318/2006 artikli 6 alusel sõlmitud tarnelepingutega hõlmatud suhkrupeedi, suhkruroo või siguri kogused,

– määruse (EÜ) nr 1260/2001 või määruse (EÜ) nr 318/2006 kohaselt toodetud suhkru või inuliinisiirupi kogused,

– määruse (EÜ) nr 1260/2001 artikli 19 või määruse (EÜ) nr 318/2006 artikli 6 alusel sõlmitud tarnelepingutega hõlmatud suhkru või inuliinisiirupi tootmiseks kasutatava suhkrupeedi, suhkruroo või siguri all olevate hektarite keskmine arv."

5 Eeltoodud muudatus ei ole põhikohtuasjale *ratione temporis* kohaldatav, ent kostja tugineb sellele põhikohtuasjas kui määruse nr 1782/2003 artikli 143ba tõlgenduselemendile.

Siseriiklik õigus

6 Põllumajandus- ja maaelu arengu ministeeriumi (FVM) määruse 48/2006 (VI.22) (ühtse pindalatoetuse kava kohaselt toetuskõlblikele põllumajandustootjatele suhkru eritoetuse maksmise kohta) (*Magyar Közlöny*, 2006/75, edaspidi „põllumajandus- ja maaelu arengu ministeeriumi määrus") sätestab § 2 lõikes 1:

„Toetust on õigus saada põllumajandustootjatel:

a) kes võivad erinormi alusel saada vaatlusalusel aastal ühtset pindalatoetust;

b) kellel on võrdlusperioodil õigus tarnida suhkrupeeti või kellel on Sloveenia suhkrukvoodil põhinev leping;

c) kes on täitnud suhkrupeedi tarnimise õigustega kaasnevad kohustused.

[…]”

7 Tarneõigus vastab suhkrupeedi kogusele, mida on vaja liikmesriigile ühenduse õiguse alusel antud suhkrukvoodile vastava suhkrukoguse tootmiseks.

8 Põllumajandus- ja maaelu arengu ministeeriumi määruse § 5 sätestab:

„1. Toetusetaotlusele tuleb lisada järgmised tõendavad dokumendid:

a) suhkrunõukogu väljastatud tõend, milles on koguseliselt märgitud (tonnides) taotleja tarneõigused (16%) 1. juuli 2004. aasta ja 1. juuli 2005. aasta seisuga (mis tuleb arvutada ühtselt toodangult 140 kg/t);

b) töötlemiseks mõeldud suhkrupeedi kvooti haldava asutuse väljastatud tõend turustusaastatel 2004/2005 ja 2005/2006 külvieelse lepingu alusel tarnitud „A” ja

„B"-kategooria suhkrupeedi (16%) koguse kohta (tonnides) (vajadusel töötlejate tõendeid korrigeeritakse, võttes arvesse ühtlaselt suhkrutoodangut 140 kg);

c) suhkrupeeditootjate pädeva piirkondliku ühenduse väljastatud tõend, millega kinnitatakse, et taotleja täidab tarneõigustega kaasnevad kohustused;

d) muud neid õigusi tõendavad dokumendid.

2. Tootjarühma liikmete puhul tõendavad töötlejad kogused, mis on tarnitud kokku kogu rühma poolt, kes omakorda kinnitab osakogused, mille on iga liige rühma kaudu tarninud.

[…]"

Menetlus põhikohtuasjas ja eelotsuse küsimus

9 Põhikohtuasja kaebuse esitaja J. Uzonyi esitas 28. juunil 2006 Hivatalile 2006. aasta kohta suhkru eritoetuse taotluse oma suhkrupeedi toodangu osas, mida tarniti nn integreerija (*integrátor*) vahendusel, kes vahendab, koordineerib ja abistab sinna kuuluvate põllumajandustootjate tootmistegevust.

10 J. Uzonyi sai aga tõendada suhkrupeedi tarneõigusi ja nende õigustega kaasnevate kohustuste täitmist ainult integreerija osas.

11 Hivatal jättis 18. aprilli 2007. aasta otsusega J. Uzonyi taotluse rahuldamata, põhjendades seda asjaoluga, et J. Uzonyi ei ole toetuskõlblik, sest ta ei olnud esitanud põllumajandus- ja maaelu arengu ministeeriumi määruse § 5 lõikes 1 nõutud tõendavaid dokumente.

12 J. Uzonyi vaidlustas selle rahuldamata jätmise otsuse.

13 Põllumajandus- ja maaelu arengu minister (kelle õigusjärglane on põhikohtuasja vastustaja Hivatal) jättis J. Uzonyi vaide 6. juuli 2007. aasta otsusega rahuldamata.

14 Rahuldamata jätmist põhjendati nii, et toetuskõlblikud on üksnes need põllumajandustootjad, kellel on suhkrupeedi tarneõigused ja kes on täitnud nendega kaasnevad kohustused. Kuna taotlusele lisatud tõendavad dokumendid ei puuduta mitte taotleja enda, vaid integreerija tarneõigusi ja nendega kaasnevate kohustuste täitmist, siis ei ole täidetud põllumajandus- ja maaelu arengu ministeeriumi määruse § 5 lõikes 1 sätestatud nõuded.

15 J. Uzonyi kaebas rahuldamata jätmise otsuse edasi eelotsusetaotluse esitanud kohtusse. Ta väidab, et tegemist on ühelt poolt ise suhkrupeeti tarnivate ja teiselt poolt integreerija vahendusel suhkrupeeti tarnivate põllumajandustootjate vahelise diskrimineerimisega. Ta leiab, et analoogia alusel tuleks kohaldada põllumajandus- ja maa-

elu arengu ministeeriumi määruse § 5 lõiget 2, mis käsitleb tootjarühma vahendusel toimuvaid peeditarneid.

16 Põhikohtuasja vastustaja väidab eelotsusetaotluse esitanud kohtus, et objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaldamine puudutab määruse nr 1782/2003 artiklis 143ba viidatud võrdlusperioodi, mitte samas sättes osutatud toetuskõlblikke isikuid. Hivatali arvates leiab tema väide kinnitust muudatusest, mis viidi määruse nr 1782/2003 artiklisse 143ba sisse määruse nr 2011/2006 artikli 1 punktiga 2. See muudatus täpsustas vastustaja väidete kohaselt lihtsalt normi sõnastust, selle mõtet muutmata. Tema väitel puudutas objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaldamine nii enne kui ka pärast muudatuse tegemist üksnes võrdlusperioodi.

17 Eelotsusetaotluse esitanud kohus on seisukohal, et põllumajandus- ja maaelu arengu ministeeriumi määruse §-d 2 ja 5 välistavad toetuse maksmise põllumajandustootjatele, kelle ei ole otsest lepingulist suhet mitte suhkrutootjaga, vaid kes on sõlminud külvieelse lepingu integreerijaga, kellele kuuluvad tarneõigused vastavalt pindalale, mida iga ühinenud põllumajandustootja tootmises kasutab. Need põllumajandustootjad ei saa tõendada, et neil endil on olemas tarneõigused, mida põllumajandus- ja maaelu arengu ministeeriumi määruse järgi on vaja toetuse saamiseks.

18 Sama kohus märgib, et tootjarühmadesse kuuluvatel põllumajandustootjatel, kellel ei ole otsest lepingulist suhet suhkrutootjaga, vaid kes on sõlminud külvieelse lepingu tootjarühmaga, kellele kuuluvad tarneõigused vastavalt pindalale, mida selle rühma liikmetest põllumajandustootjad tootmises kasutavad, on põllumajandus- ja maaelu

arengu ministeeriumi määruse § 5 lõike 2 kehtiva redaktsiooni alusel võimalik saada suhkru eritoetust, kui nad esitavad selle rühma väljastatud tõendava dokumendi.

19 See kohus leiab, et tuleks arvestada Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikat, mille järgi EÜ artikli 34 lõike 2 teine lõik, mis keelab ühise põllumajanduspoliitika raames igasuguse diskrimineerimise, on üksnes üldise võrdsuspõhimõtte konkreetne väljendus.

20 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et tõlgendamist vajava ühenduse õiguse sätte sõnastus ei ole selge, arvestades eriti, et seda on hiljuti muudetud. See kohus lisab, et kui Euroopa Kohus peaks otsustama, kas määruse nr 1782/2003 artikli 143ba järgi on suhkrupeedi tootjad, kes tarnivad neid integreerija vahendusel, sarnaselt ise tarnivate tootjatega toetuskõlblikud suhkru eritoetuse saamiseks, siis võidaks eritoetust 2006. aasta eest maksta nii põhikohtuasja kaebuse esitajale kui ka arvukatele teistele kaebajatele, kelle asjas on praegu menetlus pooleli, kohaldades analoogia alusel põllumajandus- ja maaelu arengu ministeeriumi määruse § 5 lõiget 2.

21 Neil asjaoludel otsustas Fővárosi Bíróság menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas määruse nr 1782/2003 31. detsembrini 2006 kehtinud redaktsiooni artikli 143ba lõike 1 lausest „eritoetust antakse […] objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel" tuleneb, et õiguse osas saada seoses ühtse pindalatoetusega suhkru eritoetust ei või põllumajandustootjatel teha vahet selle järgi, kas nad annavad suhkrupeedi töötlemiseks üle otse (füüsilisest isikust ettevõtjana) või kaudselt (integreerija vahendusel)?"

Eelotsuse küsimus

22 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib oma küsimusega, kui lugeda seda eelotsusetaotluse põhistust arvestades, sisuliselt teada, kas määruse nr 1782/2003 artikli 143ba lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see on takistuseks niisugusele liikmesriigi õigusnormile, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis välistab suhkru eritoetuse maksmise tarneõigusteta põllumajandustootjale, kes tarnib suhkrupeeti suhkrutootjale tarneõigustega integreerija vahendusel, samas kui selle õigusnormi kohaselt võib suhkru eritoetust maksta tarneõigustega põllumajandustootjale, kes tarnib suhkrupeeti suhkrutootjale otse, ja samuti tarneõigusteta põllumajandustootjale, kes on tootjarühma liige ja kes tarnib suhkrupeeti suhkrutootjale selle tarneõigustega tootjarühma vahendusel.

23 Sellele küsimusele vastamiseks tuleb kindlaks teha, kas niisugune liikmesriigi õigusnorm toob kaasa määruse nr 1782/2003 artikliga 143ba keelatud diskrimineerimise.

24 Arvestades vastustaja poolt põhikohtuasja raames esitatud märkusi, tuleb sissejuhatavalt tõdeda, et:

– määruse nr 1782/2003 artikkel 143ba sätestab kõigis põhikohtuasja suhtes kohaldatava redaktsiooni keeleversioonides selgelt, et eritoetust antakse ühtse pindalatoetuste kava kohaselt toetuskõlblikele põllumajandustootjatele objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel;

– ükski keeleversioon ei seo omavahel ühelt poolt objektiivseid ja mittediskrimineerivaid kriteeriume ja teiselt poolt võrdlusperioodide kindlaksmääramist.

25 Artikli 143ba hilisem muudatus, mis viidi sisse määruse nr 2011/2006 artikli 1 punktiga 2, ei sea neid tõdemusi kahtluse alla.

26 Ehkki ei saa küll välistada, et erandkorras võib muutmissätet muudetava normi tõlgenduselemendina kasutada, on selline võimalus *a priori* välistatud, kui varasem säte on kõigis keeleversioonides selge.

27 Käesolevas kohtuasjas kõne all olev muutmissäte ei ole siiski kõigis 19 kättesaadavas keeleversioonis selge. Neist kuues, nimelt taani-, eesti-, prantsus-, ungari-, poola- ja portugalikeelses versioonis sisaldab see redaktsioonilisi erinevusi, mis põhjustavad vähemasti ebaselgust küsimuses, kas objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaldamine käib toetuse andmise või võrdlusperioodi kindlaksmääramise kohta.

28 Ülejäänud 13 keeleversiooni, nimelt hispaania-, tšehhi-, saksa-, kreeka-, inglise-, itaalia-, läti-, leedu-, hollandi-, sloveenia-, slovakkia-, soome- ja rootsikeelne versioon on sama selged kui tõlgendatav säte.

29 Olgu seega märgitud, et määruse nr 1782/2003 artikkel 143ba seab suhkru eritoetuse andmise uute liikmesriikide poolt sõltuvusse sellest, kas nad kohaldavad objektiivseid ja mittediskrimineerivaid kriteeriume.

30 Järelikult kordab see säte üksnes EÜ artikli 34 lõike 2 teises lõigus ette nähtud diskrimineerimiskeeldu.

31 Selles osas nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et EÜ artikli 34 lõike 2 teine lõik, milles on kehtestatud igasuguse diskrimineerimise keeld ühise põllumajanduspoliitika valdkonnas, väljendab vaid konkreetselt üldist võrdsuspõhimõtet, mille kohaselt ei tohi sarnaseid olukordi käsitleda erinevalt ega erinevaid olukordi ühtemoodi, välja arvatud siis, kui selline erinev kohtlemine on objektiivselt põhjendatud (vt EÜ artikli 34 lõike 2 teise lõigu osas eelkõige Euroopa Kohtu 11. juuli 2006. aasta otsus kohtuasjas C-313/04: Franz Egenberger, EKL 2006, lk I-6331, punkt 33; 11. juuni 2009. aasta otsus kohtuasjas C-33/08: Agrana Zucker, EKL 2009, lk I-5035, punkt 46, ja 20. mai 2010. aasta otsus kohtuasjas C-365/08: Agrana Zucker, EKL 2010, lk I-4341, punkt 42).

32 Artikkel 143ba viidi määrusega nr 319/2006 sisse määruse nr 1782/2003 muutmisele eelnevasse redaktsiooni.

33 Määruse nr 319/2006 põhjendustest 2, 6, 7 ja 9–11 nähtub, et selle eesmärk on kindlustada sissetulekutoetus „põllumajandustootjatele", kes toodavad suhkrupeeti ja on pindalatoetuste kava kohaselt toetuskõlblikud.

34 Nimetatud määrus ei loo ühtegi seost suhkru eritoetuse andmise ja selle vahel, kas põllumajandustootjad tarnivad suhkrupeeti suhkrutootjatele otse või kaudselt. Samuti ei loo määrus seost suhkru eritoetuse maksmise ja selle vahel, kas põllumajandustootjal on tarneõigused või mitte.

35 Arvestades määruse nr 319/2006 eesmärki, on suhkrupeeti tootvad põllumajandustootjad seega sarnases olukorras sõltumata sellest, kas nad tarnivad suhkrupeeti suhkrutootjale otse või kaudselt ja sellest, kas neil endil on liikmesriigi õigusnormides ette nähtud tarneõigused või mitte.

36 Tõlgenduse kohaselt, mille andis põhikohtuasjas kohaldatavale siseriiklikule õigusele eelotsusetaotluse esitanud kohus (ja mida ta kinnitas vastuses selgituste nõudele, mille Euroopa Kohus oli sellele kohtule saatnud erisuste tõttu, mis ilmnesid talle edastatud kirjalikes märkustes esitatud siseriikliku õiguse tõlgenduses), ei ole integreerijasse kuuluval tarneõigusteta põllumajandustootjal, kes tarnib suhkrupeeti suhkrutootjale tarneõigustega integreerija vahendusel, võimalik otse suhkru eritoetust saada – seda erinevalt esiteks tarneõigustega põllumajandustootjast, kes tarnib ise, ja teiseks tarneõigusteta põllumajandustootjast, kes tarnib suhkrupeedi suhkrutootjale tarneõigustega tootjarühma vahendusel, mille liikmete hulka ta kuulub.

37 Sellest järeldub, et niisugune normistik, nagu on kõne all põhikohtuasjas, käsitleb sarnaseid olukordi erinevalt.

38 Järelikult tuleb kontrollida, kas erinev kohtlemine on objektiivselt põhjendatud.

39 Ungari valitsus toob oma kirjalikes märkustes välja, et integreerija on tavaliselt suhkru eritoetusega seotud haldusülesannete täitmiseks paremal positsioonil. Siseriiklikus õiguses ette nähtud lahendus soodustab üldjuhul tootjat. See edendab toimikute

tõhusat läbivaatamist, sest administratsioonil tuleb otsustada üksnes integreerijate, mitte kõigi integreerijasse kuuluvate üksiktootjate taotluste üle.

40 Suulises menetluses täpsustas Ungari valitsus, et tema arvates peab integreerija olema määruse nr 1782/2003 artiklis 143ba sätestatud tingimuste täitmiseks ise ühtse pindalatoetuse kava kohaselt toetuskõlblik.

41 Olgu siiski tõdetud, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu tõlgenduse kohaselt ei takista põllumajandustootja kuulumine tarneõigustega tootjarühma sellele tootjale otse suhkru eritoetuse andmist, vaatamata sellele, et huvitatud isikul endal ei ole tarneõigusi.

42 Nii võivad tootjarühma liikmetest põllumajandustootjad esitada suhkru eritoetuse taotluse ise, ilma et nende vastu võiks tugineda kaalutlustele, mille kohaselt toetusetaotluste kollektiivne läbivaatamine oleks tõhusam. Samad kaalutlused kehtivad nii kõnealuse põllumajandustootjate kategooria kui ka integreerijasse kuuluvate tarneõigusteta põllumajandustootjate kategooria suhtes.

43 Isegi eeldades, et niisugustele kaalutlustele võidakse tugineda integreerijasse kuuluva või tootjarühma liikmest põllumajandustootja suhtes, kes ei tarni ise suhkrutootjale, ei saaks need ühelgi juhul kujutada endast objektiivset õigustust erinevale kohtlemisele nimetatud kaht tüüpi põllumajandustootjate ja ise suhkrutootjale tarnivate põllumajandustootjate vahel.

44 Eelkõige ei saa neile tugineda, kui suhkru eritoetuse andmine vahendaja taotluse alusel jätab lõpuks asjaomased põllumajandustootjad toetusest ilma – näiteks juhul, kui:

– need põllumajandustootjad ei saa vahendaja tegevusetuse korral esitada viimase asemel otse eritoetuse taotlust;

– põllumajandustootjatepoolne eritoetuse taotluse esitamine sõltub tingimusest, et ta oleks ise pindalatoetuste kava kohaselt toetuskõlblik, ehkki määruse nr 1782/2003 artikkel 143ba sätestab selle nõude üksnes eritoetust taotleva põllumajandustootja, mitte teda esindava vahendaja suhtes.

45 Seetõttu tuleb asuda seisukohale, et niisugune erinev kohtlemine, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ei ole objektiivselt põhjendatud.

46 Esitatud küsimusele tuleb järelikult vastata, et määruse nr 1782/2003 artikli 143ba lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see on takistuseks niisugusele liikmesriigi õigusnormile, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis välistab suhkru eritoetuse maksmise tarneõigusteta põllumajandustootjale, kes tarnib suhkrupeeti suhkrutootjale tarneõigustega integreerija vahendusel, samas kui selle õigusnormi kohaselt võib suhkru eritoetust maksta tarneõigustega põllumajandustootjale, kes tarnib suhkrupeeti suhkrutootjale otse, ja samuti tarneõigusteta põllumajandustootjale, kes on tootjarühma liige ja tarnib suhkrupeeti suhkrutootjale selle tarneõigustega tootjarühma vahendusel.

47 Igal juhul tuleb siseriiklikul kohtul kindlaks teha, kas liikmesriigi õigusnormidele on võimalik anda tõlgendus, mis on kohaldatava ühenduse õigusega kooskõlas.

Kohtukulud

48 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001, muudetud nõukogu 20. veebruari 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 319/2006) artikli 143ba lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see on takistuseks niisugusele liikmesriigi õigusnormile, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis välistab suhkru eritoetuse maksmise

tarneõigusteta põllumajandustootjale, kes tarnib suhkrupeeti suhkrutootjale tarneõigustega integreerija vahendusel, samas kui selle õigusnormi kohaselt võib suhkru eritoetust maksta tarneõigustega põllumajandustootjale, kes tarnib suhkrupeeti suhkrutootjale otse, ja samuti tarneõigusteta põllumajandustootjale, kes on tootjarühma liige ja tarnib suhkrupeeti suhkrutootjale selle tarneõigustega tootjarühma vahendusel.

Allkirjad